

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njedźelske łopjeno. ↳

Wudawa so kóždy šobotu w Smolerjez knihicziščetni w Budyschinje a je tam ja štwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž.

2. njedźela adventa. Eut. 21, 25—36.

„Wotšal wón pschincž budže, šudžicž žiwych a mor-
wych“ — tak wusnacze drugeho artikla wobšamtujemy.
Kšesćizjenje přěnschich čašow šebi šašopschindženje teho
Anješa jako žyle bliske myšlachu; woni mēnjachu, tón Anjes
steji psched durjemi a móže kóždy wokomik šastupicž; potom
by šwěta kónž byl a jeho gmejna by byla wumóžena.
Tehodla běchu jich wutrobny a myšle žyle na pschindženje
šwojeho Anješa složene. Kunjež šo tón Anjes dolho
šomdžesche, woni wschał móžachu čakač. Tuto čakanje
jim šhrobłosć, ščetpliwosć, wutrajnosć a wěstosć dobyča
dawasche.

Dženka je wschał hinał. To, šštož psched nami leži
a je šwojimaj woczomaj widžimy, ma tajku móž nad
čłowškej dušchu, šo, wot njeho žyle jimani, to njewidomne
a pschichodne lohko š woczow puščežamy, haj šo šo nam
tošamo jako njewěšte abo hole wumyšlenje šdawa. Šizom
w najštaršich čašach kšesćizianštwu wušmēwžy wuštu-
powachu, kofšiz šo praschachu: „Šdže je tón šlub jeho
pschichoda? Ššchetož wot teho čaša, jako wótzajo šu
wušnyli, woštanje wschitko tał, kaž bylo je wot špocžatka
teho štworjenja.“ A w našchich dnjach niž jeno njewěražy
nadžiju na Anjesowe šašopschindženje jako šonarške wu-
myšlenje wušmēšchuja, ale šamo tajžy, kiž šu hewat
wěrnosćzi ewangelija pschihileni, šo nad tutym woczako-
wanjom pohórschuja a šlubjenjam, kiž na njo pošasuja,
šwytaju druge myšl pošunjež.

Tehodla ma šwědcženje našeho teksta tał wyšoku
wažnosć; wono naš tuteho ja našche žyle kšesćizianštwu
štraschneho dwěla nad šhryštušowym šašopschindženjom
pscheshěhuje, nam wukladujo, šo je šašopschindženje
našeho Šbóžnika podawł, na kotryž naš wschitke
podawišny šwěta pschihotuja, na kotryž mamy
pał tež my šo pschihotowacž dacž.

1. Přenje šjewjenje našeho Šbóžnika na šwěcze je
šwět pscheshlapniko. Žanemu čłowjekej, tež žanej tamnych
wěražnych dušchow, kotrež na israelski trošcht čašach, nje-
bē do myšlow pschishlo, šo runje nětko, hđžež žusy nad
šsraelom šnježachu, hđžež bēšche lud šawutlenny a rošho-
njenny, šo tón šjewi, na kotrehož bēšche žedženje kralow a
prošetow složene bylo a kotrehož tola njebēchu widžili. A
tola bē jeho šjewjenje derje pschihotowane. Šakle jako bē
čaš dopjelny, pošla Bóh šwojeho Šsyna. Šesušowy
narod njebē pschipad, njebē jenotlenny podawł, kaž narod
drugeho džěšća, ale steji w najwuššchim šwjašku je wschit-
kimi štawišnami israelskeho luda, haj žyleho čłowještwa, je
šraly plód wschitkich přjedawšchich wóženjow a šjewjenjom
Božich.

šodobnje budže po Božej radže pschi jeho drugim
šjewjenju, hđyž šašo pschindže w krasnosćzi. Tež wono
šo štanje pschecžimo wschemu woczakowanju; runje jako
powlecžena šhycž, kaž paduch w nožy wón pschindže. Šrunje
hđyž je šwět najšlubšcho do šemškich wěžow, do štarosćžow
powołanja a šwješelenjom žiwjenja šaplecženny, hđyž poš-
schitowna šasparnosć tež wěražnych šapschimnje, hłóš

šaklinczi: Tón Anjes pschindže! Ale tež tuto pschindženje, bo bjes pschihotow njestanje. Kotre šu tajke pschihoty?

„Njebjo a semja budžetej šahinycz, ale moje słowa njebudža šahinycz“, praji tón Anjes. We wschitkich pschemenjenjach šwonkownych wobstejnoscjom a człowiskich mjenjnjow je Anjesowe słowo njepowalne a njekhablate wostało. Kaž psched lětsotetkami, tak je hišcže dženša žiwe a mózne, njepschekolny šwědk pscheczimo wschemu bjesbóžnemu waschnju. Hdyž nětko człowiska, wot wěry wotpadnjena mudrosčž Šhrystušowemu słowu šahinjenje wěschczi, šo jeno na to dopomínny, šo bu tuto wěschczenje hižom hušto š runej šhrobłoscju wuprajene, ale kóždy ras je šo jako šelharne wupokasało. Tuto słowo pak wot špoczatka hacž do kónza na dopjelnjenje a wufonjenje Božej rady pokasuje, njepschewawajzy wono wo šašopschindženju Anjesowym rěczi a wukladuje, šhto mamy šebi š njeho wsacž ša šwoje žyłe šadžerjenje, cžeho mamy šo bojecž a nadžijecž, šak mamy šo prózowacž a šak wotpoczowacž, šak mamy šemiške kubła wobhladowacž a wužiwacž. A hdyž tuto słowo w našchich dnjach šo pschezo dale wot luda š ludu rospschescžera, wono ludy na tutón pschichod pschihotuje; pschetož to evangelion wot teho kralestwa budže předomane po wschem šwěcže, a tehdy kónž pschindže.

A šak psches šwoje słowo, šak Bóh tež psches wschelaše šnamjenja a džiwy šwět na šašopschindženje šwojeho Šsyna pschihotuje. Š takim šnamjenjam šlusheja cžasny wulkich, powšchitkownych nušow, hdyž šo ludžom šeznje psched štrachotu a woczakowanjom tych wězow, šiz na šemju pschindu; wulke šatšahajenje w kralestwje štwórbny, šotrež kóždemu šacžuwacž dawaju, šo nětcžišchi šwět, šakšiz je, štajnje njewostanje; šibanja w žiwjenju ludow, w šotrychž šo pokaze, šo ludy še šwojeje mozy kralestwo mēra a prawdosčže, po šotrymž jich wutroba šebi žada, njemóža šhotowacž; wunamašanja, psches šotrež ludy, šotal šebi šdalene, šebi bliže pschindu, kraje, šotal šamšnjene, šo wobšhadej wotewrjeju a ludy pod móž a wliw šchescžijanštw šstupaju.

Wošebje pak mamy w tym, šhtož šo š israelskim ludom štawa, šajke pschihotowanje pschipošnacž. „Šawěrnje, ja praju wam, šo ta šchlachta njebudže šahinycz, hacž šo to wschitko štanje.“ Njesteji tutón lud mjes nami šak šalemjenny, ale niz šolemjenny šhtom, šiz šo pschezo dale šeleni? Bjes škala, bjes wóžneho kraja, bjes šempla, bjes šwopora je wón dale žiwy, šhudancžko a špotajništvo ša kóždeho, šotryž šbibliju njeshaje. Šětsotetki šu šo minyle, ludy šu pschishle a šaschle abo šo še šwojimi pschewinjerjami šmēšchale, šo nješbu wjazny rosšnacž: tutón lud je njepschewinjenny wschitke nušny pschescžehanja pschētrał a je lud šam ša šo wot wschitkich ludow wotdželeny, hacž do dženšnišchego dnja. Šidži nimaju žaneho kraja wjazny, a tola jim wobšedženštw njepobrachuje; še šwojim mammonom šu woni što šrocž šwojich šotłóczerjom šebi šlužobnych šczinili a pschewinly, niz wschak po šadawku, wot Šoha jim datym; pschetož po Božej woli šdyrbjeli woni psches wěru wodžerjo ludow šbycz, niz psches škoto. Ale šelko je wēšte, njepowalny šdopokas šu woni ša wěrnosčž Šhryštušoweho wěschczenja, a šamny šarat mēješche šprawje, šotryž na špraschenje škala Šjedricha Šwulkeho, šhto je wēšte šwědczenje ša wěrnosčž šbiblije, wotmolwi: Šidži.

2. Hdyž pak Bóh wschitko cžini, šo by człowjekow na šašopschindženje šwojeho Šsyna pschihotował, duž je tola našcha pschishluschnosčž, šo šo tež pschihotowacž da-

wamy. Šhto pak š temu šluscha? Do štych šlabosčžow móža tež cži, šiz šu hižom Šesušowi wuczobnicy, šohko šapadnycž a šo šak wo žyłe žohnowanje jim šostajeneho wěcžneho šherbstwa pschinjescž: šechernosčž, šlenjosčž, šstruchłoscž. Tón šecherny šdyrbi šo warnowacž, tón šleni šo šbudžowacž, tón štruchly šo štroštowacž dacž.

Do duchowneje šechernosčže móže człowjek šapadnycž psches šošcht a psches štarosčž šwěta. Šoboje, šošchtarštw a štarosčž, wutrobu šak rosšroschuje a pocžezuje, šo tón, šiz je jeju wotrocž, šapocžnje šdrēmacž a ššoncžnje wušnje, šak šamne njemudre šnježny, a šapomnja, šebi woliya ša pschishad šawoženje šahromadžicž. Čžim šole šemške šmyšljenje naš šapjelnja, čžim šole njebjeske šmyšljenje w naš wotemrēwa. Šehodla tón Anjes warnuje: Šladajcže šo, šo wasche wutroby njebudža wobcžezene š wobžranštwom, š wopikštwom a še štarosčžemi žiwnosčže, a šo wasž tón džen njepschekhwata.

Štrach šlenjosčže nam šrošny, hdyž šo tón Anjes je šwojim pschindženjom šomdži a na dopjelnjenje šwojich šlubjenjom a šhroženjom šohko cžakacž šawa, abo hdyž wschēdne šawožowanje našchich špobožnych waschnjom naš šo něcžim ša Bože šłowo šupnych šczini a jeho móž nad nami wošlabja. Šwulke šahorjenje šo š wjetšcha wotmēnja š wēštej wotpjatosčžju a šhorjaza šubosčž š šiwšosčžju a šbješdžakniwoščžju. Tón Anjes pak praji: Šhtož šo kónza pschētraje, tón budže šbóžny. Šeni šbycz w šdobrym njeje mjenje štrachne šdžyli šo š štemu špohanjecž. Šajki šaprijedy w šmalnych špytowanjach žiwjenja šo šobšunje a šhabla a ššoncžnje ša še šobšednje wulke rosšbudžaze wojo- wanja šhmany njeje. Duž wotewěny šwoju wutrobu šbudžerštemu šapominanju teho Anjesa: Šehodla wachujcže kóždy cžasž a šmodlcže šo, šo šbyschcže šdostojni šbly čžeknyčž štemu wschitkem, šhtož šo šoda, a wobštacž psched człowškim Šsynom.

Štruchłoscž a šbojosčž šo šohko do wutroby šobnywa. Hdyž čžěšnosčž a šžalosčž, šwojowanje a šhlyš žaneho škónza nimaju; hdyž je šena nuša šlēdma pschētrata a šdruha, šwjetšcha hižom šašo psched šdurjemi šteji; hdyž džen wote dnja špjeczenje pscheczimo štemu Anjesej a jeho kraleštwu šo pschishporja a wotpad pschezo dale wokoło šo žerje; hdyž je šbēdženje pschezo šhoržyšche a šny to šmolicžke ššadło, še šwojej mozu šo njemóžemy mēricž š wulkej njepschecželškej šhly: š wotšak šdyrbi šam šhrobłoscž a šmužitoscž pschincž? Ale, Šohu budž džak! tón Anjes šwojich njewopušcžzi. Šak pschecželniwje wón šbojšnych štroštuje: Šošbēhncže šwoje šłowy, šehodla, šo šo wasche wumóženje pschibližuje. Štyšnosčže šobšednich cžasšow, ššrožele a šžalosčže, šiz šotom pschindu, nješbu ničžo šdruhe, šhiba šalētnje wētry, šiz pschipowjedaju, šo šo šalēcžo šbliži. Šotom tón Anjes pschindže, wumóženje šwojich šdokonjecž.

Móže šbycz, šubny šchescžijano, šny we šwojim šemškim žiwjenju njedocžakasch, šo tón Anjes šašo na šemju pschindže; ale šyłe wēšty je štebi tola škónž šwojeho žiwjenja: šny wotšbal pocžehnjescž a š njemu špōndžescž. Štroštna wēž je, šdo šukow žiweho Šoha šapadnycž; ale šbóžny je kóždy, šotryž šma wucžek š jeho šmilnosčži. Tón cžasž šam wschitkim pschindže, hdyž psched šnim štejmny; ničto šjemu njemóže wucžeknyčž. Šotom wón šny šnym rjeknje: džicže špjecž wotemnje — psched šny šwarnuj naš, šubny njebjeski Šwótcže! Ale šny šdruhim čžze wón šotom rjeknyčž: Šbójcže šem — š temu špomhaj šnam, šubny Šwótcže w nje- šbješach! Čžasž je škrotki, šamolwjenje je čžezke, šudnik šteji

bhčž,“ jedyn teju mnichow rjekny; ja wěm, sčto je sa njón dobre, a nochzu pschestacž Boha proshčž, so chžyl jemu to pschezo dawacz.“ Tón tamny mnich pať mjelcžesche, ale řebi pschedewsa, Boha proshčž, so by jeho sčtomit pod řwój sčfit wřal. řdnyž přeni teju mnichow psched řwójim runje řadženyim sčtomitom stejesche a wi- džesche so jeho liřče řwjadowasche, wón proshčesche: „Řnježe, posčzel wofschewjazh deschčž; pschetož tón nětko sčtomit trjeba.“ A Bóh póřla deschčžif. Bóřny na to řo mnich bojecž pocžza, so mohł lijazh deschčžif wot řłabeho sčtomika wřchu pjeršchčž wotnjescž a teho dla proshčesche: „Řnježe, daj řłónzu řwěčžicž, wón ma nětko dořčž włohi.“ Tak mějesche mnich kóždy džen nowe řadanja; dženřa dhrbjesche řmjersř korjenje twjerde čžinicž, jutřje wětr se sčtoma huřanzh wotřchascž atd. Ale hlaj, runjež Bóh řtajnje po mnichowej přóřtwje čžinjescche — dha mnichowh sčtomit wuřłnyh.

Wřchón řrudny nětko mnich psched bratrowh sčtomit řtupi, řiž rjany ř mlódnym liřčom pódla stejesche. „Řať dha řy ty řapoczal,“ řo jeho prařchescche, „řo je Bóh twoje přóřtwy wuřłnyřchal, a mój sčtomit je pschi wřchěch přóřtwach řahinyl?“ — „Řa řym,“ prařchany mnich wotmolwi, „řwój sčtomit žyle do Bóžeje ruři řtajił; ja řebi prařach, řo budže tón, řiž je wřchě sčtomh řam řtworił, tež najłěpje wjedžecž, sčto ř řwójemu rořčzenju trjebaju a řo wón teho dla moju radu a moje mudrowanje njetrjeba. Duž řym jeno nutrnje prořnył: řladaj mój sčtomit a dawaj jemu, sčtož je řa njón dobre a wužitne. A hlaj — tón Řnjeř je to čžinił.“

Řswjeczenje njedžele.

„Řomhaj Bóh“ ras napominasche (čř. čž. 35), řo bhčžmy njedželu řwjecžili, a wuřłwalowasche, řo řo mjes řSerbami hiřchče njedžela řwjecži. Bohu budž džal, řo to ř wjetřcha tak je. řnaju jenu wjeř, kotraž je jara wot wulkeho řnjeřa wotwiřna. řam junu řobotu w řynowh řnjach řnježi řastojnił ř burej pschińdže, řiž „řóřny“ wobřtara, a řasasche, řo bhčžu burjo čžichu njedželu ř wěřtej ličžbu řórami řa řnjeřich řyno wosyli. řur džesche: „Řrajičž řim to čžžu, ale řěřdžicž njebudža, dořelž njedželu njedžělany!“ — „řdnyž njechacže, dha řanyh řnjeřich řórow wjazh njeřmějescže!“ wotmolwi řastojnił. řur rjekny: „Dha najebacz řnjeřich řórow; njedžela je nam wřchřcha dnyłi pjenjeř.“ Wobnydlerjo tuteje wřy řu mjenujžh w dobřh wobřtejnosčžach, řaj, někotřh drje je řamo řamožih.

Řruch dale je druha wjeř, hđžež jara mało řemřchi řhodža, ale wjele na njedželach džělaja. řola řo ředh hđže tak wjele řkóřžby dla řhudobh řłhřchi, řaž tam, hacžrunjež ludžo rjany pjenjeř řařłuža.

řola tež pola řSerbow řo njedžela dale a bóle wotřwje- čžuje. řowařřtwa a reje, to kóždy wě, řajři řiřhižil řtej tutej řło- wje řa pobožneho čžłowjeka. řano do řemřcha ma „wóhrijowa wobora“ řwoje řwucžowanja. řřchińdžesč-li wote mřche, dha hižom psches wjeř něłajke towařřtwa mlóđženzow ř blisřeho měřta čžehnje; ludžo řladaja na řich drařtu a čžinjenje, hólžy řebi mřřla, hđnyž měřchčzenjo řemřchi njełhodža, čžeho dla dhrbimh mř? řotom wjeřne towařřtwa. ř někotřh wřach pada na řto ludži, ř. ř. na něhđže 30 řrořčzenh muřřřich jene towařřtwa. řwjecžor řu reje. Řať dhrbi řymjo Bóžeho řłowa řeřřhadžecž, hđnyž řaneho měra nima, řo by korjenje puřchčžilo? ředny řerbsři rřchřať řo přóřowasche, řo njebhčžu ř najmjerřřcha njedželu a pónđželu psched pokutnym dnjom reje bhčž, — podarmo! Řorčžmar řo wobrocži na „amřaria“ a tón jemu dowoli.

ředny řerbsři řarať, kotrehož wóřada bě jara rořřchěrjena, wuwojowa je řwojej řrutosčžu, řo řo ř najmjerřřcha řermuřřcha a póřtnižy po žylej wóřadže na jenej njedželi řwjecžesčtej a niž, řaž přjedh, na řchřrijoch njedželach.

řež nasche řerbsře towařřtwa řu na njedželu pofasane, to je čžim řrudniřcho, dořelž čžemh tola we řwójich towařřtwach tež nabožnosčž řajicž. řu dhrbimh jara ředžbni bhčž, řo njebhčžmy to čžinili, sčtož pola druřich hiđžimh. řa řebi mřřlu, hđny bhčžu naschi řnježa duchowni tutřh towařřtwow řrucže řladali, kóžde pofeđženje ř wuřładowanjom ř Bóžeho řłowa řapoczeli a potom by řo rořwucžowazh pschednosčř abo čžitanje čžiniło, dha by to wu- žitne bhčž. řa druřej njedželi bhčžu řo řony runje tak řeřchle, a na wjecžor bhčžu mlóđži pod namjedowanjom wucžerja nasche rjane narodne řchřucžki abo tež njeřnate žyrřwine řhěrłuřche wuřłi. řak bhčžu njedželu derje wuřłiwali. řasche wuřłe řwjedženje pať wotđžeržujmy džělany džen. řucžer ma řwoje přóřdnih, řotrež jemu radh popřchejemy, měřchčžan řěřđži do řupjel — njeje dha bur řa žyle řeto řelko řařłužil, řo by mohł jedyn džen abo tež dwaj řwjecžicž? ř někotřh řerbsřich wřach je waschnje, řo na pol řwřathh dnjach na polu njedžělaja. řuž pofřajmy tute dnh řa dnh narodnh řwjedženjom. řjeř řniřowne towařřtwa, řwřař řerbsřich towařřtwow, kóžde wóřadne towařřtwa na řajřim dnju řwój řwjedžen řwjecži, potom řmėje njedžela řwoju čžesčž a nasche džělo njetrjeba řo Bóžeho hñewa bojecž.

řřchelake ř blisřa a ř daloka.

řDubija. řańđženu njedželu, přenjeho adwenta, řmy tu po wotřhadže nascheho wřřkofocžesčzeneho duchowneho řudh přenju řerbsřu Bóžu řłužbu měli, řotřuž je ř. řarať řrósřať ř řrodžišchčža wotđžil. řjana ližba nutřnh pofłucharjom běřche řo pofłobnju w 3 hodž. w řansřej žyrřwi řeřchła. ř Bóžemu blidu, řotrež řo po předomanjju řwjecžesche, 38 wofłobow pschřřtupi; 1 řhorh dořta doma Bóže wotřasanje. řlišřche řerbsře řemřchjenje budže tu, da- li Bóh, njedželu řátare, 2. měřza, pschichodneho řeta.

řrósřať, ř.

2. řomora řařřteho řejma je řchulřki řakoń ř wjetřchinu řłořow tak pschřjaja, řajřiž řebi řón řiberalni a řozialdemokratojo mřřla. řonsřerwativni řu pschecžimo njemu řłořowali. řadanja řa nasche řerbsře řchle řu řo wřchitke řacžihłe, řamo to, řo ma kóžde džěčžo řerbsřich řarřchich řerbsři wuřłnyčž, hđnyž nan řo pschecžimo řemu njewupraji. řohužel tež řastupjer wřřchnosčže pschecžimo prawemu řadanjju nascheho řerbsřeho luda řěčžesche, dořelž by pschewjedženje tehole řadanja w řchulřtej organifaziji pschewjele wobčěžnosčže čžiniło. řdnyž ma něčřto prawe řadanje, řo wěřčže tež pučž namaka, řo pschewjescž a řamo pschřpóřnacž, řo je nasch řerbsři lud wotčžin- řžh řmřřlenth, njeřomha, hđnyž řo na nasche prawe přóřtwy nje- džiwa. ř to je tola řajřne řadanje prawdosčže: džěčžo řerbsřich řarřchich řerbsři wuřłnje. řdnyž pať řerbsři nan we řwójim řmř- řlenju tak řteji, řo njeřha džěřčžu řerbsři wuřłnyčž dacž, ma dže prawo, to řadanje wuprajičž. řle řo nětko kóžde řerbsře džěčžo jenož němřři wuřłnje, hđnyž nan řerbsřu řěčž njeřada, to řeřa w ři- wjenju řamym řerbsřu řěčž bóle a bóle podřłóčžowacz; pschetož někotřžřkuliž budže řo wěřřh pschřčžinow dla wřdacž, to řadanje řjawnje wuprajičž. řa řadanje řerbsřeho luda řu řłořowali řonsřerwativni a jedyn řozialdemokrat, řnježa řiberalni wřchřizh psche- čžimo njemu. řak widži nasch řerbsři lud, sčto ma wot řiberal- nh wocžakacz. řeno jena nadžiřa hiřchče je, řo 1. řomora na druře řtejiřchčžo řtupi.

ř řakecžansřteje wóřady wot ř. ř. pschřpóřłane:

řa armenisře řhřoth . . . 5 řh.

řa miřionřtwa . . . 5 řh.

ř wutrobnyim džakom řwituje

ř ó ł c ž, ředaktor.